

אריאל ברונו ארוחה משפחתית קטעים נבחרים

(ארוחת ערב, מצדו האחד של השולחן יושב אבא שוטר טוב, מצדו השני של השולחן אבא שוטר רע, ביניהם יושב הבן, כולם עסוקים באכילה. שתיקה)

שוטר רע: אפשר את המלח?

(הבן מעביר לשוטר הרע את המלח, השוטר הרע ממליח הרבה, כולם אוכלים. שתיקה)

שוטר טוב: אז איך היה היום בבית הספר?

בן: שום דבר מיוחד.

(שתיקה, ממשיכים לאכול)

שוטר רע: איזה שיעורים היו לך היום?

בן: היה תנ"ך, היסטוריה, לשון ואלגברה.

שוטר טוב: אפשר את המלח?

(הבן מעביר לשוטר הטוב את המלח)

שוטר טוב: מה אתם לומדים באלגברה?

בן: נגזרות.

שוטר טוב: קיבלת שיעורים?

בן: לא קיבלנו שיעורים היום.

שוטר רע: לא קיבלתם שיעורים.

בן: לא.

שוטר טוב: אתה בטוח שלא קיבלתם שיעורים היום?

בן: מאה אחוז.

שוטר רע: אפשר את המלח?

(הבן מעביר לשוטר הרע את המלח)

שוטר טוב: מוזר, מבחוח זה באמת נראה שאתה אומר שלא היו לך שיעורים היום.

שוטר רע: מה שאבא רוצה להגיד זה שמבפנים זה נראה שאתה צועק שכן היו לך שיעורים.

בן: לא קיבלנו שיעורים היום. אפשר מהמים?

שוטר רע: מים? בטח, בטח. (מוזג לו מהמים, ממשיך למוזג גם הרבה אחרי שהכוס כבר התמלאה) אז במה לא היו לך שיעורים?

בן: אני עולה לחדר.

שוטר טוב: בחור צעיר, לא קמים לפני שכולם מסיימים.

(הבן מניח את הסכום ונשען לאחור, שתיקה, השוטרים אוכלים)

שוטר טוב: באנו לבקר אותך בבית הספר היום. אפשר את המלח?

(הבן מעביר לשוטר הטוב את המלח)

בן: באמת? לא ראיתי אתכם. (מעביר לו את המלח)

שוטר רע: נכנסנו באמצע שיעור אלגברה.

בן: בטח הייתי בשירותים או משהו.
 שוטר טוב: דיברנו עם המחנכת שלך.
 בן: מה היא מספרת?
 שוטר רע: היא שאלה איך אתה מרגיש.
 בן: באמת?
 שוטר רע: אפשר את ה...
 (הבן מעביר לו את ה...)
 שוטר טוב: היא דואגת לך, היא אומרת שכבר כמה ימים לא ביקרת בבית הספר.
 בן: שטויות, היא בעצמה לא היתה בבית ספר.
 שוטר רע: היא גם נתנה לנו את אלה. (מוציא ערכמה של פתקים. קורא מן הדף): "שולמית שלום, בן שלנו חטף שפעת, הוא שוכב עם חום בבית, הוא לא יבוא היום ללימודים, על החתום בני, אבא של בן, 7.12, 8.12, 9.12. (מציג את הראיות) נראה לך מוכר?
 (הבן מרכין את ראשו)
 שוטר טוב: אבא שלך שואל שאלה.
 (הבן מרים את ראשו בבושה)
 שוטר רע: אני חייב לציין שהזיוף של החתימות כל כך מדויק. אז איפה היית בין השביעי לתשיעי לחודש, בין השעות שמונה בבוקר לשתיים בצהריים?
 (הבן שוב מרכין את ראשו)
 שוטר טוב: אתה יכול לשמור על זכות השתיקה ולהמשיך לעשות עלינו אוונטות, אבל אתה רק מחמיר את המצב שלך. אני מציע לך לשתף איתנו פעולה. אנחנו רוצים רק בטובתך.
 (הבן שותק)
 שוטר רע: בן, אתה עושה לנו כיפה אדומה?
 בן: אני לא.
 שוטר רע: אז למה שלא תענה על השאלה המזורגגת! (קם מהכיסא בפתאומיות) איפה היית בין השביעי לתשיעי, בין השעות שמונה בבוקר לשתיים בצהריים?
 בן: הייתי בים! בסדר?
 שוטר רע: שב כמו בנאדם! ידיים צמודות לגוף, כפות ידיים מתחת לישבן! כפות ידיים מתחת לישבן!
 שוטר טוב: ששש... (מרגיע את השוטר הרע) אז לקחת את הילקוט ועשית כאילו אתה הולך לבית ספר, אבל בעצם הלכת לים, וכששאלתי אותך איך היה בבית ספר – שיקרת.
 שוטר רע: מה עשית בים? מה עשית בים?? אתה מבין שאתה מסתבך פה מעל הראש?
 שוטר טוב: אתה יודע כמה מקבלים על שיבוש הליכי חקירה? אתה יכול לקבל פה לפחות שלוש בפנים, אתה יודע מה זה שלוש בפנים? אין חברים, אין משחקים בחצר, אין דמי כיס...
 שוטר רע: אפשר להשתגע!
 בן: גלשתי בבוגי! (פורץ בבכי) אני רק גלשתי בבוגי...
 שוטר רע: בוגי?
 בן: בוגי...
 שוטר טוב: איזה בוגי?

בן: בוגי.
 שוטר רע: ממתני יש לך בוגי?
 שוטר טוב: אתה יודע לגלוש על בוגי?
 שוטר רע: מה הצבע של הבוגי?
 שוטר טוב: מי נתן לך את הבוגי?
 שוטר רע: איפה הוא עכשיו? איפה הבוגי הזה עכשיו?? איפה הבוגי!!
 שוטר טוב: ששש... (מרגיע את השוטר הרע) עם מי גלשת בבוגי, בן? אתה יכול לספר לנו, אנחנו בחיים לא נעשה שום דבר שיפגע בך. אתה יודע את זה, נכון? בוגי... בן? עם מי גלשת בבוגי?
 בן: (בבכי) עם אמנון...
 (שוטר רע סוטר לבן)
 שוטר רע: עם מי גלשת בבוגי?
 בן: עם אמנון!
 (שוטר רע שופך על בן מים)
 שוטר טוב: אמנון היה בבית ספר, אנחנו יודעים את זה, ראינו אותו, ראו אותו רואים אותו, ראו אותם רואים אותנו רואים אותנו. רואים אותנו.
 שוטר רע: אז עם מי גלשת בבוגי?
 בן: עם שמואל.
 שוטר רע: שמואל? (המלרעי)
 בן: שמואל. (המלעיילי)
 שוטר רע: שמואל. (המלרעי)
 בן: שמואל... (המלרעי)
 שוטר טוב: (מראה לו סכין) מה זה?
 בן: סכין.
 שוטר טוב: נכון מאוד. (הופך את הסכין) ומה זה?
 בן: סכין.
 שוטר טוב: טוב. וזה? (מצודד שוב את הסכין במאוזן)
 בן: גם סכין...
 שוטר טוב: יפה מאוד, עכשיו, אם, נגיד, אני מחביא את הסכין מתחת לשולחן (מחזיק את הסכין מתחת לשולחן) ואני שואל אותך מה יש לי ביד, מה אתה עונה לי?
 בן: סכין?
 שוטר טוב: ומה אם הייתי אומר לך שמה שיש לי ביד זה לא סכין, אלא זה פלפל, היית מאמין לי?
 בן: לא?
 שוטר טוב: ואם הייתי אומר לך שיש לי ביד תרנגולת, היית מאמין?
 בן: לא...
 שוטר טוב: למה לא היית מאמין לי?
 בן: כי ראיתי שיש לך סכין...
 שוטר טוב: אז מה יש לי ביד?

בן: סכין.
 שוטר טוב: (מוציא את הסכין) נכון מאוד! אז אם אתה מספר לנו שקר, ואז אתה מספר לנו עוד שקר, ועוד שקר, לא משנה איך נסתכל עליו, הוא נשאר שקר. גם אם תשים את השקר מתחת למאה שולחנות, אנחנו לא צריכים לראות אותו כדי לדעת שהוא...
 בן: סכין?
 שוטר רע: אז עם מי גלשת בבוגי?
 בן: עם נעה... (מרכין את הראש)
 שוטר רע: וזה אחרי שאמרנו לך שלא תסתובב איתה יותר! שהיא השפעה רעה! שהיא מרעילה אותך! אפשר את ה...
 (בן מעביר לו את ה...)
 שוטר רע: תגיד מה עשית עם נעה? מה עשית עם נעה?
 בן: רק גלשנו בבוגי...
 שוטר רע: לא מאמין לך!
 שוטר טוב: אני לא קונה את כל הבוגי-בוגי הזה.
 בן: אני נשבע, רק גלשנו בבוגי...
 שוטר רע: קום. פתח פישוק. תרים ידיים. (שוטר טוב עושה על הבן חיפוש, מוצא שרשרת עם חצי-לב)
 שוטר טוב: מה זה?
 בן: לב שבור. מצאתי את זה בים...
 שוטר טוב: אתה לא מצאת את זה בים.
 בן: באמת שמצאתי את זה בים.
 שוטר טוב: זאת האמת?
 בן: זאת האמת.
 שוטר טוב: אז למה צריך להרגיש שבאמת מצאת אותו בים, אם באמת מצאת אותו בים?
 בן: כי באמת מצאתי אותו בים.
 שוטר רע: אבל למה צריך להגיד שזאת האמת, אם זאת באמת האמת?
 בן: כי זאת האמת, מצאתי אותו בים.
 שוטר רע: לא, אתה לא.
 בן: כן, אני כן.
 שוטר רע: אם אני אומר שלא מצאת את זה בים, אתה לא אומר שכן מצאת את זה בים, כי אם אני אומר שלא, ואתה אומר שכן, ואבא אומר שלא, ואתה אומר שכן, זה מביא אותנו למבוי סתום. חוץ מזה, זה ילדוטי.
 בן: אבל אני כן!
 שוטר רע: אתה רוצה שנביא לכהן את נעה ונתחקר אותה, פשוט? נפשיט אותה, נערוך עליה חיפוש, נמצא אצלה את החצי השני של הלב השבור שלך, גם אם הוא לא קיים אצלה.
 בן: לא.
 שוטר טוב: ספר לנו מה עשית עם נעה. אנחנו אוהבים אותך. אנחנו בערך פה.
 בן: לא עשיתי כלום...
 שוטר רע: כמה פעמים אני יכול לשאול שאלה ולא לשמוע תשובה? כי אתה לא מבין מה

קורה, אתה צריך להתחיל לזמר, אתה תתחיל לזמר, כי אני מתחיל לאבד פה את הפיוז, וזה יום מאוד לא טוב בשבילי, כל הדם עולה לי לראש, תענה כמו בנאדם, כי אני לא צפוי לעצמי כבר, תראה אותי, אני לא מה יודע קורה לי עם השאלות האלה, כל דבר קורה לי! כל דבר! (מכה את עצמו) הכול יכול לקרות פה! הכול! תפוס מרחק! תפוס אותו! הנה כלב! (הופך לכלב) תפוס אותו! לא, פה הכלב! איפה הכלב? פה הכלב! לא! הכלב הוא פה! פה! (נובח) מה עשית עם נעה?!

(השוטר הרע חוזר לעצמו אך עדיין עצבני, השוטר הטוב מרחיק את השוטר הרע מהבן, מתיישב ליד הבן, מציע לו סיגריה, הילד שמקבל סיגריה בפעם הראשונה מכניס אותה לפה, השוטר הטוב מדליק לו אותה, הילד משתעל)

שוטר טוב: התנשקתם?

(הבן מרכין את הראש)

שוטר רע: בן נעוות המרדות. לכושת ערוות אביך! אחרי כל מה שעשינו בשבילך? אני אפרק לך את הצורה! ילד חרא! חרא ילד! (נובח עליו)
(שוטר טוב מרחיק את השוטר הרע מהילד)

שוטר טוב: אתה יודע שאנחנו רוצים רק בטובתך, נכון?

שוטר רע: "בנים גידלתי ורוממתי, והם פשעו בי!"

שוטר טוב: אנחנו לא מתכוונים לפגוע בך. אנחנו רק צריכים לדעת אם היתה נשיקה או לא היתה נשיקה.

(בן מהנהן)

שוטר טוב: עם הלשון?

(בן מהנהן)

שוטר טוב: תראה לי בדיוק מה עשית עם הלשון?

(שוטר טוב לוקח ממנו את הסיגריה, מכבה בכוס, הבן עושה עם הלשון)

שוטר טוב: ומה היא עשתה?

(הבן עושה עם הלשון. השוטר הטוב שם ראשו בכפיו)

שוטר טוב: מה עוד עשיתם? מה עוד עשיתם?!

בן: זהו. באמת... שום דבר... אני נשבע...

שוטר רע: (שולף אקדח לעבר הילד) אתה תענה לי עכשיו בכך ולא!

שוטר טוב: (שולף אקדח ומכוון אותו אל השוטר הרע) בני, זה הבן שלך!

שוטר רע: אתה הזדיינת עם נעה?! (הבן מנענע בראש לאות שלילה)

שוטר טוב: בני, זה הבן שלך!

שוטר רע: אתה הכנסת לה את האף לתחת?! (הבן מנענע בראש לאות שלילה)

שוטר טוב: תוריד את הכלי! תוריד את הכלי!

שוטר רע: נתת לה ללקק לך את הביצים?! (הבן מנענע בראש לאות שלילה)

שוטר טוב: בני, אני סופר עד שלוש!

שוטר רע: אתה ליקקת לה את הכוס?! (הבן מנענע בראש לאות שלילה) אני לא מאמין לך!

שוטר טוב: שתיים!

שוטר רע: (הבן מנענע בראש לאות שלילה) אתה ליקקת! ליקקת לה את הכוס! לקקן! אתה

חדרת לה לעולם התחתון!

(הבן מנענע בראש לאות שלילה, אחוז פאניקה)
שוטר טוב: שלוש! (מכוון אקדח לעבר השוטר הרע)
בן: אבא, תגיד לאבא שיוריד ממני את האקדח.
שוטר טוב: אני יורה!
שוטר רע: לא, אני יורה!
שוטר טוב: אני רציני!
שוטר רע: לא, אני רציני!
 (השוטר הטוב מגיש לבן את הטלפון, בעודו מכוון אל השוטר הרע את האקדח)
שוטר טוב: תתקשר אליה, תגיד לה שאתה לא רוצה לראות אותה יותר, ונגמור עם העניין.
שוטר רע: הבן שלי מלקק כוס של בת של זונות! הבן היחיד שלי! שמעו שמים והאזיני ארץ,
בני נגע עם הלשון הטהורה שלו בפח אשפה מחורבן!
קיסקריסקלסקריסקלמינקסיסקרלימפמפימפם! (נובח)
בן: שלום גברת חורש... נעה בבית?
שוטר רע: מלה אחת לא במקום, אני פותח לך פה קייטנה. אל תתעסק איתי!
בן: נעה, זה בני... אני לא רוצה לראות אותך יותר... כי ככה...
שוטר רע: (לבן) לא כי ככה! כי את רעל! בת בליעל! זונה מקבלת בתחת! (מצמיד חזק יותר את האקדח לראשו)
בן: כי את... נעה, אני אוהב אותך, הם מכריחים אותי...
 (השוטר הרע חוטף את הטלפון מידו של הבן)
שוטר רע: תן לי את זה... תקשיבי, חתיכת בת זונה! מדבר בן, אבא של בן! אם אני אראה,
או אשמע שאת מתקרבת לבן שלי, ברדיוס של פחות ממאה מטר, אני אדאג אישית שייקחו
את ההורים החארות שלך לתחנת משטרה ויאנסו אותם, בצורות שאת אפילו לא מתארת
לעצמך... זה לא עובד עלי הבכי הזה! לא אכפת לי שיש לך יום הולדת!... אז מה אם את בת
ארבע-עשרה! קיסקריסקלסקריסקלמינקסיסקרלימפמפימפם! הלו?... ניתקה...
 (השוטר הרע מוריד את האקדח, השוטר הטוב מוריד אחריו, כולם חוזרים לשבת ליד השולחן, שתיקה)
שוטר טוב: בן, בוא תגמור מה שיש לך בצלחת.
בן: (הבן מתרומם) אני יכול לעלות לחדר שלי?
שוטר רע+שוטר טוב: כן. לא.
 (הבן קם ומתיישב)
שוטר רע+שוטר טוב: לא. כן.
 (הבן קם ומתיישב)
שוטר טוב: אתה משוחרר.
 (הבן הולך)
שוטר רע: רגע.
 (הבן מסתובב בבהלה, שתיקה)
שוטר רע: מה עם נשיקה?
 (הבן בא לשוטר הרע ומנשק אותו)